אין ממאנין. יתומה שהשיאוה אמה ואחיה אלא מן האירוסין: **בבעל**. אבל אם מת ולא מיאנה בו ונפלה לפני יבם איכא יולאת במיאון אלא תמתין עד שתגדיל ותחלון: **אין בנות ישראל הפקר**. ואפי' מן האירוסין לא תמאן ותיאבדם לאחר ותחזור ותמאן אלא ממאנת בזה ותמתין מלארוס לאחר עד שתגדיל ויהיו קדושין גמורים ולא תצא עוד משני במיאון: **ותמאן**. בראשון ותנשא ובגמרא פריך הא מיאנה בו כבר חדא זימנא:

גמ' מ"ט דב"ש. דאמרי נשואה לא ממאנה הא קטנה היא: **לפי שאין תנאי**. מועיל בנישואין של גדולה ואפי' הוה ליה תנאה בשעת קדושין אחולי אחליה בשעת ביאה וחופה וחיילא להו קדושין קמאי ואי אמרת נשואה קטנה תמאן לא ידעי איכפי דמשום קטנות הוא אלא אמרי תנאה ה"ל בנישואין ואתו למימר יש תנאי בנישואי גדולה: **נכנסה לחופה כו' מאי איכא למימר**. לב"ש אמאי לא ממאנת דקאמרי אין ממאנין אלא ארוסות ומשמע לאפוקי נכנסה לחופה או שנמסרה לשלוחי הבעל דנפקא לה מכלל ארוסה: **לפי שאין תנאי מועיל בחופה**. ואי אמרת קטנה שנכנסה לחופה ולא נבעלה תמאן אמרי תנאה הוה להו ואתי למימר יש תנאי בחופה: **מסר האב**. מסרה האב לשלוחי הבעל מאי איכא למימר א"נ אתי למימר תנאי מועיל במסירה שפיר קאמרי שהרי אין כאן חיבה דנימא אחליה לתנאיה דקדושין האי מסר האב לאו דוקא דאיכא מאי איכא קידושיה לא נפקא במיאון דהאב זכאי בקידושי בתו ואין מיאון אלא ביתומה שקדשוה אמה ואחיה וה"ק מסר האב לשלוחי הבעל דקי"ל בכתובות (דף מח:) דנישואין ניתנו וכתובה הכא מסרוה אחין לשלוחין הוו נישואין ולב"ש לא ממאנת מאי איכא למימר: **לא פלוג רבנן**. בין נישואין לנישואין: **לפי שאין אדם כו'**. ורבנן תקינו נישואין לקטנה כדי שלא יתגנו בה מתנגד הפקר כדאמר לקמן (דף קיב:) בחרש שנשא ואי אמרת ממאנה מימנעי ולא נסבי לה דאין אדם רוצה לעשות בעילתו בעילת זנות ומיעקרא תקנתא דרבנן: **דאיפורא**. דבעילת זנות: **מסר האב כו'**. דקי"ל דנישואין ניתנו וכתובה בנישואין דרבנן הויא מסירת אחין נישואין ולב"ש לא ממאנה הא מילתא פסיקא קאמרי דאין ממאנין אלא ארוסות מאי איכא למימר לאו בעילת זנות היא ולא מימנעי: **משום פירי**. שלא יפסיד פירות נכסי מלוג אבל ארוס ליתא ליה פירי: **סבר דאי לא**. דאם אינו מסביתן עייליי לה קרוביה כו': **בסעודה**. סעודת נישואין הילכך אי אמרת ממאן מימנעי ולא נסבי: **ניחא להו כו'**. הילכך לא מימנעי: **אמר ר' אושעיא ממאנת למאמרו**. לב"ה דאמרי ממאנת ביבם למאמרו ממאנת שאם עשה בה מאמר ממאנת ועוקרתו שלא תהא צריכה גט למאמרו אבל חליצה שהיא בשביל זיקה לא עקרה: **דבעל כריתה**. מקידושי ראשון ומכח נישואין רמיא עליה ובראשון לא מיאנה: **ופרי ביאה**. יבם בעל כריתה היא כדאמר בהבא על יבמתו (נעיל נד.) יבמה יבא עליה בע"כ: ומצלת

בית שמאי: אמר רב יהודה אמר שמואל מ"ט דב"ש לפי שאין תנאי בנישואין. תימה דבפ' המדיר (ג) (כתובות עג. ושם) גבי קדשה על תנאי וכנסה סתם קאמר שמואל דאין צריכה גט ומוקי לבייי פלוגתייהו בבעל דמפרש טעמא דרב שאין אדם בטל בעילתו בעילת זנות אלמא אפילו בבעל לשמואל יש תנאי בנישואין וב"ה נמי לא פליגי אלא משום דסברי דליכא למיגזר דמידע ידעי דנישואי קטנה דרבנן ניהו אבל הא מודו דאין תנאי בנישואין וריב"ן הגיה כאן אמר רב יהודה אמר רב ואר"י מ"מ תיקשה *לרבא דאמר התם (דף עג:) בטעות אשה גרידתא מודה רב דיש תנאי בנישואין ועוד דאפי' נכנסה לחופה ולא נבעלה קאמר הכא דאין תנאי בחופה ורבא לר"י דאביי לא היה מפרש טעמא דב"ה משום דמידע ידעי כו' אלא משום דיש תנאי בנישואין וסוגיא דהכא כטעמא אמר ר' אלעזר דאמר התם המקדש על תנאי ובעל ד"ה גריכה הימנו גט דאין תנאי בנישואין (ד) וגרס הכא אמר רב יהודה אמר רב דלשמואל בנכנסה לחופה ולא נבעלה יש תנאי והא דאמר אביי לעיל בס"פ האשה רבה (דף לח:) גבי פלוגתא דרב ושמואל דיבמה הרי היא כאשת איש דאמר אביי לאד ליסגא דשמואל אדר' יצחק נפתא קאי דמפרש מילתיה דרבי יוסי משום דאין תנאי בנישואין לאו משום דלא מהני תנאה קאמר אלא משום דאין רגילות שיהו נשואין מתבטלין מחמת תנאי שהיה בקדושין דרגילות הוא לו שיודע ויימנע מלישא לו גמרי ומחלי אהדדי בשעת נישואין וכן צריך לפרש ע"כ הא דקאמר שמואל איכה כא"ל דבקדושין לחייי ובקדושין כ"ע מודו דיש תנאי והר' חיים היה מפרש הא דהכא נמי בענין זה ה"פ לפי שאין תנאי בנישואין פירוש אין רגילות שיתבטלו נישואין מחמת שום תנאי ולא אמרת נשואה המאן אתי למימר יש תנאי בנישואין בתמיה וכי יעלה על לב לומר שמחמת תנאי נתבטלו הא אין רגילות מחמת קדושי קטנה נמי לא ידעי אלא יאמרו דאשת איש יולאה בלא גט:

טעמא דב"ש לפי שאין אדם עושה בעילתו בעילת זנות. וקשה לר"י דבפ' הזורק (ניסין דף פח. ושם) גבי המגרש את אשתו ולנה עמו בפונדקי דאמרי ב"ש אינה צריכה הימנו גט ומפרש בגמרא טעמא דסברי אדם עושה בעילתו בעילת זנות ואין לנו לחוש שקדשה בביאה אלא בא עליה בלא קדושין ותירץ דשאני התם דכיון דגירשה ונתייחד עמה גלי אדעתיה שבעילתו בעילת זנות אבל הכא שהיה מתחלה דרך נישואין או בעלמא שאין הוכחה אין לנו לומר שעשה בעילתו בעילת זנות:

דאי אמרת ממאן שמיט ואכיל להו. וא"ת והאמר בפ' המפקיד (נ"מ נא.) המוציא הוצאות על נכסי אשתו אינה כמוציא על נכסי אחר דמי ויטלנו לו מה שהוציא וא"כ לא יפסיד כלום במיאוה ואר"י דמ"מ שמיט ואכיל אפי' הזמורות וגוף הקרקע אם כילה דא"ל לשלם אע"פ שאכל שלא כדין כדמוכח בכתובות בס"פ אלמנה (דף קא. ושם) דאמר שמואל אמתניתין ולא בלאות לא שנו אלא נכסי מלוג אבל נכסי לאן ברזל יש לה הוי בה רב פפא אהייא אילימא אממאנת אי דאיתנהו אידי ואידי אידי ליתנהו אידי ואידי ליתנהו אידי ואידי ליתנהו אידי וא